

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2021. karácsony

HILDEGARD VON BINGEN:

Szűz Máriához

Üdvöz légy, fenséges,
dicső fényű, ékes
tiszt szűz!

Szeplőtlen ség szeme-sugára,
szentségnek termő ágya,
Isten öröme.

Ama Fenség árja
beléd költözött,
az Ige tebenned
testet öltött.

Ó fehér liliom, Istennek szeme
mindeneknek előtte
reád tekintett.

Ó szépséges, édes,
Istennek gyönyörűsége!
Az Ő forró lángja beléd költözött,
hogy Fiának tápláló Anyja te légy.

Méhednek mélye örvendezett,
s a mennyek harmóniája
belőled zengett,
ki Isten Fiát szeplőtlen hordtad,
s szüzességed
Istenben világolt.

Tested örvendezett,
miként fű a hajnal harmatában,
mert virágzó ereje beléd ömlött,
hogy benned éljen,
ó minden örömek Anyja.

Ó Egyház, viruljon orcád,
ujjongj és örvendj,
zengj éneket az édes Szűznek,
Máriának, az Isten-szülőnek. Amen.

A 12. században szabad versformában írt latin nyelvű himnuszt Kulcsár F. Imre fordította.

Jézus születése

Az Anyaszentegyház minden évben újra gondolja és újra éli Jézus megszületésének titkát. Mi, keresztény emberek pedig azt várjuk, hogy Jézus megszülessen bennünk, a lelkünk mélyén. Erről a lelki befogadásról szól Szent János apostol evangéliumának előszavában, amikor így ír: „Azoknak, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik hisznek nevében” (Jn 1,12).

Az apostol szavain elmélkedve azon gondolkodhatunk, miként is történik Jézus megszületése a szívünkben. Lelkünk mélyén érezzük, hogy ez a megszületés nem csak valamiféle hangulatot, érzelmet jelent. Karácsony nem csupán az érzelmek ünnepe, hanem az emberi szívé, az ünnep létünk legmélyét érinti. Mit ír az apostol? Az apostol azt írja, hogy a befogadás hatalmat ad, hogy „Isten fiává” legyünk. Ez azt jelentheti például, hogy hatalmat kapunk arra, hogy Isten fiának méltóságából, kegyelméből merítve úrrá legyünk emberi gyengeségeinken.

Az adventi idő lehetőséget adott számunkra, hogy ezt a kegyelmi kiáradást a hétköznapjainkban is megtapasztaljuk. Például úgy, hogy újra gondoltuk félbemaradt vagy megsérült emberi kapcsolatainkat, és kértük, adjon erőt a bocsánatkéréshez vagy a megbocsátáshoz vagy ahhoz, hogy egy kapcsolatot új alapokra helyezzünk. Ezekben az esetekben az örömet (amely Jézus megszületésének a jele) nemcsak önmagunkban, hanem embertársunk viselkedésében, hálájában is megtapasztalhattuk. Amikor addig gyanakvó vagy haragos társunk szemében megjelent a szerető mosoly. Ez a szerető mosoly gyógyította a korábbi adott vagy kapott sebek fájdalmát és új lelki erőket ébresztett bennünk.

Jézus megszületése bennünk tehát a szívünkben történik, amely egyszerre jelenti az értelmi felismerést, az akarati döntést, a cselekvést és az azt követő örömet. Ez a karácsonyi öröm feltételezi az adventi imádságokat, a lelki megtisztulást és az azt követő jócselekedeteket. Adjunk hálát, hogy ebben a kegyelmi időszakban gazdagabbá válhattunk, és kérjük, hogy a lelkünkben megszületett Jézust hordozni is tudjuk. Engedjük, hogy belülről Ő alakítsa gondolatainkat és tetteinket. Így bízhatunk abban, hogy karácsony örömeiben nem csak az ünnepen, hanem a hétköznapokban is részesülhetünk.

Ferenc atya

*Az értünk földreszállt kisded Jézus szeretetét, örömét,
lelki békéjét kívánjuk minden kedves hívőnknek!*

Térdeden állj

Adventi készülletünk véget ért, az utolsó napok – háziasszonyként – már a karácsonyi főzés-sütéssel teltek a reggeli rorate misék után. Már túlvagyunk a karácsonyi vacsorán, és ahol kisgyerekek, unokák is vannak, megható családi ünneplés kezdődik az angyalok csengettyűrázása után.

Aztán részt veszünk a karácsonyi szentmisén, az ünnepélyes liturgia áthatja szívünket. Szebbnél szebb karácsonyi énekeket éneklünk, gyönyörű a dallam, elmélkedésre készítet a szöveg. Engem Gárdonyi verssora érint meg: „Egyszerű pásztor, térdeden állj!” A pásztorok az angyali hirdetés után felismerték a bepólyált, jászolba fektetett kisdobban a Megváltót, és letérdelve imádták Őt.

A megtestesülés titkát próbáljuk mi is befogadni, érezzük, hogy tiszteletünket, imádatunkat testtartásunkkal is ki kell fejeznünk. Erre a liturgia is módot ad: a hitvallás születésről szóló soránál térdet hajtunk. Átérezzük a katekizmus tanítását: „Az ember, akár pásztor, akár bölcs, itt a földön nem juthat el Istenhez, ha térdet nem hajt a betlehemi jászol előtt, és nem imádja Őt a kisdob gyöngeségében.” (KEK 563)

H.Z.E.

Karácsonyi történet

Magányos férfi utazott le egy vidéki kisvárosba. Barátai hívták, hogy ne töltsse egyedül a szentestét. Az utolsó vonattal érkezett. Már erősen szürkült, alig járt valaki az utcákon. Az egyik kirakat előtt észrevett egy kopott ruhás kisfiút. Nagy, vágyódó szemei egy kis betlehemre szegeződtek. A férfi megszólította:

– Ezt szeretnéd megvenni? – A fiú bólintott, de nem vette le szemeit a kirakatról.

– Nem is lehet drága – folytatta a férfi. A kisfiú kihúzta kezét a zsebéből, tizkrajcáros csillogott benne.

– Ezt az előbb találtam, de ezért nem adnak semmit. – A férfi elkérte a pénzt, s a fény felé tartotta.

– Hallod-e, ez nem közönséges pénz, bizonyára az angyalok ejtették el. – A gyerek csodálkozva nézett a férfira.

– Gyere, menjünk be az üzletbe – mondta az, és megfogta a hideg kis kezét. Bent már senki sem volt, csak az idős kereskedő. Udvarias mosollyal szólt:

– Éppen zárni készülök. – A férfi hunyorított a szemével:

– Akkor a legjobbkor jöttünk. Kis barátom egy rendkívüli pénzt talált. Az angyalok vesztették el. Azt vehet rajta, amit csak akar. – Ezzel ismét ráhunyorított a kereskedőre, és az megértette. Kezébe vette, megvizsgálta a pénzt. Aztán sugárzó arccal mondta:

– Micsoda szerencse, te aztán jó fiú lehetsz. Válaszd ki hát, amit szeretnél. – A gyerek először a kereskedőre, azután az ismeretlen férfira nézett. Mindkettő tekintetéből biztatást olvasott ki. Erre rámutatott a kirakatban csillogó betlehemre:

– Ezt szeretném.

A kereskedő szépen becsomagolta, szaloncukrot is adott hozzá. A gyermek boldogan hagyta el a boltot. Az ismeretlen férfi ekkor elővette pénztárcáját, s fizetni akart.

– Szó sincs róla, uram – szólt a kereskedő. Ma este nekem is karácsonyom van. Az a Jézus, akit ma ünneplünk, figyelmeztetett bennünket: Amit egynek tesznek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.

A két férfi egymás szemébe nézett és kezet szorított. Mindketten tudták, hogy ebben a pillanatban született meg a szívükben a kis Jézus.

forrás: internet

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

e-mail cím: ujlakihangok@ujlakitemplom.hu

Szerkesztő: Szaszovszky József, **műszaki szerkesztő:** Havasiné Zentai Edit

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános